

ΕΤΟΣ 53ον

8 Μαΐου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 19 (2710)

Η ΧΑΡΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

«...ίνα ἡ χαρά ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη»

Στους ανθρώπους σήμερα υπάρχει μία επιδίωξη, πού πολλές φορές εκφράζεται με τις ακόλουθες φράσεις· στη ζωή μου δέ χάρηκα πολύ ἢ χάρηκα πολύ τήν περίοδο αὐτή ἢ χairoμαι μέ τή δουλειά μου, μέ τίς επιδιώξεις μου ἢ ἀκόμη καί μέ τίς ἀμαρτίες μου. Ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης στό σημερινό Ἀποστολικό Ἀνάγνωσμα κάνει λόγο γιά τίς ὑπερφυεῖς ἐμπειρίες του στά πνευματικά του τέκνα, γιά νά χαροῦν· «...καί ταῦτα γράφομεν ἡμεῖς, ἵνα ἡ χαρά ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη» (Α΄ Ἰω. 1,4). Ἔσ δοῦμε τί εἶναι αὐτή ἡ χαρά στήν πνευματική ζωή.

Ὁ Θεός εἶναι ὁ χορηγός τῆς χαρᾶς

Ὁ δοτήρ καί χορηγός τῆς χαρᾶς στόν ἄνθρωπο εἶναι ὁ Θεός. Συνδέεται ἡ χαρά μέ τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο. «Διηγῆσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου· εὐφρανθήσομαι καί ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί» (Ψαλμ. 9,2-3). Οἱ ἐπεμβάσεις τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας φέρνουν χαρά. Ἔνας θεολόγος γράφει· οἱ γιορτές, ἡ μουσική, ἡ γυναίκα ἑνός ἀνδρα, τά παιδιά, οἱ καρποί τῆς γῆς κ.λπ. πού εἶναι δῶρα τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο, φέρνουν σ' αὐτόν χαρά. Δοσμένα εἶναι τά ἀγαθά τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο. «Ἀπόλαυσε τή ζωή μέ τή γυναίκα πού ἀγαπᾶς, ὅλες τίς μάταιες ἡμέρες τῆς ζωῆς σου, ὅσες σοῦ ἔχει δώσει ὁ Θεός πάνω στή γῆ» (Ἐκκλ. 9,9). Ἔ ἡ ἀκόμη, τό κλασικό χωρίο τῶν ψαλμῶν· «καί οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου» (Ψαλμ. 103,15). Ἡ ἀληθινή χαρά προέρχεται ἀπό τό Θεό καί ὁ Θεός εἶναι στήν οὐσία τό ἀντικείμενο τῆς χαρᾶς. Ἀκόμη μεγαλύτερη χαρά εἶναι ἡ ἐσωτερική πού προέρχεται ἀπό τοῦς καρπούς τῶν ἀγῶνων τοῦ ἀνθρώπου καί τίς ἐσχατολογικές προσδοκίες του· «εὐφροσύνην καί ἀγαλλίαμα εὐρήσουσιν ἐν αὐτῇ» (Ἦσ. 51,3 καί ἐξ.). Ἡ πνευματική Ἱερουσαλήμ θά φέρει ἀγαλλίαμα στους ἀνθρώπους. Ἡ ἐσχατολογική χαρά εἶναι προνόμιο ὄλων τῶν δικαίων. Ἡ χαρά αὐτή συνδέεται μέ τήν κατάσταση τῆς γαλήνης καί τῆς ἀρμονίας πού ὑπῆρχε στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου πρό τῆς πτώσεως. Τότε ὑπῆρχε μία θαυμαστή συμβίωση ἀνθρώπου, ζῶων καί κτίσεως καί ὄλων αὐτῶν μέ τό Θεό.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Ίωάν. α΄ 1-7)

Ἡ μαρτυρία τῆς ἀλήθειας

Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὁ ἀκηκόαμεν, ὁ ἐωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἐθεασάμεθα καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς· καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη, καὶ ἐωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἣτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν· ὁ ἐωράκαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, **ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ πεπληρωμένη.** Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστιν οὐδεμία. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατοῦμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν· ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατοῦμεν, ὡς αὐτὸς ἐστὶν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας.

Δέν ὑπῆρχε ἔχθρα ἀνάμεσά τους. Ἡ χαρὰ ἔχει δύο ὄψεις. Τὴν τωρινὴ καὶ τὴ μέλλουσα. Καὶ οἱ δύο εἶναι ἀναγκαῖες. Ἡ παρούσα ἀντικατοπτρίζει τὴ μέλλουσα.

Ὁ Χριστὸς μᾶς ἔφερε τὴ χαρὰ

Ὁ Χριστιανισμὸς εἶναι μῆνυμα χαρᾶς. Εὐαγγέλιο. Ὁ ἄγγελος τοῦ Κυρίου εἶπε στοὺς ἀνθρώπους· «Εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην» (Λουκ. 2,10-14). Ἡ μεγάλη χαρὰ ἦταν ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ. Ἐπίσης, ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ δέν εἶναι φαγητό καὶ ποτό, ἀλλᾶ «...καὶ χαρὰ ἐν πνεύματι ἀγίῳ» (Ρωμ. 14,17). Κάνει διάκριση ἡ ἀγία Γραφὴ μεταξύ τῶν πραγμάτων πού μᾶς φέρνουν τὴ νομιζόμενη χαρὰ καὶ τῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ πού εἶναι ἡ πραγματικὴ χαρὰ. Οἱ πορνεῖες, ἡ μέθη, οἱ ἀκαθαρσίες, οἱ ἀσέλγειες νομιζομε πὼς μᾶς φέρνουν χαρὰ. Αὐτὸ ὅμως εἶναι ἀπάτη. Ἀντιθέτως, οἱ καρποὶ τοῦ Πνεύματος εἶναι διαφορετικοί· χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία κ.λπ. (Γαλ. 5,18-23).

Ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ χαρὰ. Ἐὰς θυμηθοῦμε τοὺς Μάγους πόσο χάρηκαν, ὅταν ξαναβρῆκαν τὸν ἀστέρα· «ιδόντες δὲ τὸν ἀστέρα ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα» (Ματθ. 2,10). Τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, δηλ. ὁ Χριστὸς, φέρνει τὴ χαρὰ στὸν ἄνθρωπο. Ὁ Χριστὸς στό διάλογο πού ἔκανε μέ τοὺς Φαρισαίους ἀποκάλυψε πὼς ὁ Πατριάρχης Ἀβραάμ εἶχε μεγάλη ἐπιθυμία νά δεῖ τὴ γέννησή του «καὶ εἶδε καὶ ἐχάρη» (Ἰω. 8,56). Ἐὐὰν ὁ Χριστὸς τελείως φανερωθεῖ, τότε οἱ ἄνθρωποι θά εἶναι «ἀγαλλιωμένοι» (Α΄ Πέτρ. 4,13). Οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ εἶχαν τίς ἀγάπες «ἐν ἀγαθλίᾳ καὶ ἀφελότητι καρδίας» (Πράξ. 2,46). Κοινὴ μετοχὴ καὶ στά ὑλικά καὶ στά πνευματικά.

Οἱ πνευματικὲς χαρὲς

Τὸ μαρτύριο μπορεῖ νά φέρει χαρὰ στὸν ἄνθρωπο. Οἱ ἀπόστολοι, ὅταν κακοποιήθηκαν ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Συνεδρίου, ἔφυγαν χαρούμενοι, γιατί ἀτιμάσθηκαν γιὰ τὸ

Μετάφραση τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνο πού ὑπῆρχεν ἀπό τὴν ἀρχήν, ἐκεῖνο πού ἔχομεν ἀκούσει, ἐκεῖνο πού ἔχομεν ἰδῆ μέ τὰ μάτια μας, ἐκεῖνο πού παρατηρήσαμε καί τὰ χέρια μας ἐψηλάφησαν, περὶ τοῦ Λόγου δηλαδή τῆς ζωῆς, –καί ἡ ζωὴ ἐφανερώθηκε καί ἔχομεν ἰδῆ καί μαρτυροῦμεν καί σᾶς ἀναγγέλλομεν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἡ ὁποία ἦτο μέ τόν Πατέρα καί ἐφανερώθηκε σ' ἐμᾶς,– ἐκεῖνο πού ἔχομεν ἰδῆ καί ἀκούσει σᾶς ἀναγγέλλομεν, διὰ νά ἔχετε στενόν σύνδεσμον καί σεῖς μαζί μας. Ὁ στενός σύνδεσμός μας εἶναι μέ τόν Πατέρα καί μέ τόν Υἱόν του, τόν Ἰησοῦν Χριστόν. Σᾶς τὰ γράφομεν αὐτά, **διὰ νά εἶναι ἡ χαρὰ σας πλήρης**. Καί αὐτὴ εἶναι ἡ ἀγγελία, τὴν ὁποίαν ἀκούσαμεν ἀπὸ αὐτόν καί σᾶς ἀναγγέλλομεν: ὅτι ὁ Θεός εἶναι φῶς καί δέν ὑπάρχει καθόλου σκοτάδι εἰς αὐτόν. Ἐάν ποῦμε ὅτι ἔχομεν στενόν σύνδεσμον μαζί του καί περπατᾶμε εἰς τὸ σκοτάδι, ψευδόμεθα καί δέν ἐφαρμόζομεν τὴν ἀλήθειαν. Ἄλλῃ ἔάν περπατᾶμε εἰς τὸ φῶς, ὅπως καί αὐτός εἶναι εἰς τὸ φῶς, τότε ἔχομεν στενόν σύνδεσμον μεταξύ μας καί τὸ αἷμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ μᾶς καθαρίζει ἀπὸ κάθε ἁμαρτίαν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλια, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Χριστό (Πράξ. 5, 41). Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός λέγει πῶς ὁποῖος ἀτιμασθεῖ γι' αὐτόν, ἔχει μεγάλο μισθὸ στὸν οὐρανὸ καί πρέπει νά χαίρεται. «Χαίρετε καί ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολλὸς ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Μαθ. 5, 11-12).

Ὁ ἄνθρωπος μέ τὴν ἔλευση τοῦ Χριστοῦ καί μάλιστα στή θεία Εὐχαριστία βιώνει χαρὰ μεγάλη. Ὁ Πέτρος προτρέπει τοὺς ἀνθρώπους νά ἐξομολογηθοῦν γιὰ νά ἔλθουν σ' αὐτοὺς καιροὶ ἀναψύξεως (Πράξ. 3, 20). Τό ὅτι εἶναι ὁ Χριστός ἡ χαρὰ τῶν ἀνθρώπων φαίνεται καί ἀπὸ τὰ λόγια του· «ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν ἦ καί ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ» (Ἰω. 15, 11), δηλ. ὅταν γευθοῦν τὴν χαρὰ τοῦ Χριστοῦ, τότε πράγματι θά βιώσουν χαρὰ. Ὑπάρχει μιὰ ἐπιστολή τοῦ ἀποστόλου Παύλου, ἡ πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολή πού ὀνομάζεται ἐπιστολή τῆς χαρᾶς. Ὁ Παῦλος εὐχεται στοὺς παραλήπτες του· «Λοιπόν, ἀδελφοί, χαίρετε» (Β' Κορ. 13, 11). Ἦταν ἄρρωστος, πτωχός, καμιά ἐπιτυχία καί ἄνεση κοινωνική δέν εἶχε καί ἐπὶ πλεον ἦταν σέ κάποια φυλακὴ τῆς Ρώμης ὡς μελλοθάνατος. Τί τόν ἔκανε νά χαίρεται; Ἀσφαλῶς ὁ Χριστός. Ὁ Χριστός, ἡ ἔλευσή του, ἡ διδασκαλία του κ.λπ. τόν ἔκαναν νά χαίρεται. Αὐτό πού γράφει, δηλ. τὸ ἐν Χριστῷ καί ἐν Κυρίῳ εἶναι ἡ πηγὴ τῆς χαρᾶς τοῦ Παύλου.

Χαρὰ καί μετάνοια

Ἡ χαρὰ συνδέεται μέ τὴ μετάνοια. Ἡ ἐπιστροφή τοῦ ἀσώτου ἔκανε ὄλη τὴν οἰκία νά χαίρεται. Ἡ χαρμολύπη τῶν Πατέρων. Ὑπάρχει ἐπίσης ἡ χαρὰ τῶν πειρασμῶν. Ὁ Γέροντας Παῖσιος ἔλεγε, ὅταν εἶχε πειρασμούς καί ἀσθένειες· τώρα ἀρχίζουν τὰ γιέντια. «Πᾶσαν χαρὰν ἠγήσασθε ἀδελφοί, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσθε ποικίλοις»

8 Μαΐου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (Β΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΘΩΜΑ)
ἐν ἧ ἑορτάζομεν τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης)
ἐορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως καί τὴν τοῦ ἀποστόλου
Θωμᾶ σωτήριον ὁμολογίαν. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, Ἀρσενίου ὁσίου († 449).
Ἦχος: – Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστ.: Α΄ Ἰω. α΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. κ΄ 19-31.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 15 Μαΐου, τῶν Μυροφόρων.
Ἀπόστολος: Πράξ. ζ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ιε΄ 43-ιζ΄ 8.

(Ἰακ. 1, 2), Ἐπίσης ὑπάρχει ἡ χαρὰ τῶν δακρύων. Ἡ λύπη τῶν πειρασμῶν καταλήγει σέ χαρὰ, ἐνῶ ἡ χαρὰ τῆς ἁμαρτίας συχνά στή λύπη. «Ἡ δέ τοῦ κόσμου τούναντιον, ἄρκεται μὲν ἀπὸ ἡδέως, τελευτᾷ δέ εἰς τὰ λυπηρὰ», θά πει ὁ Χρυσόστομος. Ὁ ἅγιος Σεραφεῖμ τοῦ Σαρῶφ προσφωνοῦσε τοὺς ἀνθρώπους «χαρὰ μου». Πάντοτε τὸν ἐβληπαν χαρούμενο. Ἐπίσης, ὑπάρχει ἡ χαρὰ τῆς πίστεως· ἡ χαρὰ τῆς αἰωνιότητος ἐκεῖ ποῦ δὲν ὑπάρχει λύπη καὶ στεναγμός, ἀλλῆ ἡ χαρὰ τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου. Ἡ ἁμαρτία, ἡ πάσις φύσεως ἁμαρτία, εἶναι ἀπατηλὴ. Εὐφραίνει μικρὰ καὶ κολλάζει μεγάλα. Μόνον ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου μας μᾶς φέρνει μόνιμη χαρὰ. Τό εἶπε καί ὁ ἴδιος· «Καὶ ὑμεῖς οὖν νῦν μὲν λύπην ἔχετε· πάλιν δέ ὄψομαι ὑμᾶς καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδιά· καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν» (Ἰω. 16,22). Ἀμήν.
† Ὁ Ἐδέσ. Ἰω.

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

«Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μέ τό θεολογικόν καί λειτουργικόν τῆς περιεχόμενον σφραγίζει ὅλην τὴν σκέψιν καί ὅλον τὸν βίον τῆς Ἐκκλησίας. “Νῦν τὰ πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια”, ψάλλομεν κατὰ τὸν Ὅρθρον τοῦ Πάσχα... Εἶναι ὡσάν νά ἀνοίγει αὐτὴν ταύτην τὴν καρδίαν τῆς ὀρθοδόξου πνευματικότητος, ἡ μήτρα τῶν ὀρθοδόξων λογισμῶν καὶ αἰσθημάτων... Ἡ σάρκωσις τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ θά ἔστερεῖτο νοήματος, ἂν δὲν ὑπῆρχε ἀκολούθως ἡ ἐκ νεκρῶν ἔγερσις Του».

Βασίλιν ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ (†)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκλησις τῆς Ἁγίας καὶ ὁμιλεῖ ἕνας ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>